

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6, Split

Poslovni broj: 8. P-706/2020-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja UniCredit Leasing Croatia d.o.o., OIB: 18736141210, sa sjedištem u Zagrebu, Heinzelova 33, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Ćorić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB: 34606600284, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, Kaštel Sućurac, kojeg zastupa punomoćnica Marina Krka, odvjetnica u Splitu, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika 22. ožujka 2021, objavljene 13. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je tužiteljeva tražbina osporena u drugom višem isplatnom redu pod brojem 57. u iznosu od 878.413,37 kn osnovana, te se ista u stečajnom postupku koji se vodi pred ovim sudom pod brojem St-45/15 ima smatrati utvrđenom i priznatom.

II Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se utvrdi osnovanom njegova tražbina osporena u drugom višem isplatnom redu pod brojem 57. iznosu od 6.190,84 kn, u stečajnom postupku koji se vodi pred ovim sudom pod brojem St-45/15.

III Dužan je tuženik nadoknaditi tužitelju parnični trošak u roku od 8 dana u iznosu od 139.738,75 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presuđenja do isplate, dok se tužitelj odbija za više traženi iznos trošak u iznosu od 6.000,00 kn.

Obrazloženje

1. Pred ovim sudom zaprimljena je 4.ožujka 2016. tužba tužitelja UniCredit Leasing Croatia d.o.o., OIB: 18736141210, sa sjedištem u Zagrebu, Heinzelova 33, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB 34606600284, sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, radi utvrđenja osporene tražbine.

2. U tužbi se navodi da se pred ovim sudom u predmetu broj St-45/15 vodi stečajni postupak nad tuženikom. U navedenom stečajnom postupku tužitelj je prijavio tražbinu koju ima prema tuženiku u iznosu od 3.996.636,93 kn. Prijavljena tražbina se temelji na:

- Ugovoru o financijskom leasingu broj 40467/13 zaključenom dana 7.veljače 2013., temeljem koje je tuženiku dan objekt leasinga rovokopač na kotačima Liebherr A-904C Litronic godina proizvodnje 2012.;
- Ugovoru o financijskom leasingu broj 40468/13 zaključenom dana 7.veljače 2013., temeljem koje je tuženiku dan objekt leasinga hidraulični čekić Hammer typ Montabert BRH 501 godina proizvodnje 2012.;
- Ugovoru o financijskom leasingu broj 40469/13 zaključenom dana 7.veljače 2013., temeljem koje je tuženiku dan objekt leasinga utovarivač na kotačima Liebherr L-542 2PLUSI, godina proizvodnje 2013.;
- Ugovoru o financijskom leasingu broj 40470/13 zaključenom dana 7.veljače 2013., temeljem koje je tuženiku dan objekt leasinga hidraulični bager na kotačima Liebherr A924C IND, godina proizvodnje 2011.;
- Ugovoru o financijskom leasingu broj 41885/13 zaključenom dana 22.svibnja 2013., temeljem koje je tuženiku dan objekt leasinga hidraulični bager na kotačima Liebherr A924C IND, godina proizvodnje 2012.

3. Prijavljenu tražbinu u iznosu od 3.996.636,93 kn, stečajni upravitelj nije priznao u cijelosti, pa je zbog toga rješenjem ovog suda broj St-45/15 od 18. veljače 2016. utvrđeno da je stečajni upravitelj priznato tužiteljevu tražbinu u drugom višem isplatnom redu u iznosu od 926.634,34 kn. Ostatak do ukupno prijavljenog iznosa tražbine je osporen u drugom višem isplatnom redu u iznosu od 3.070.002,59 kn.

4. Oспорavanje dijela tražbine u iznosu od 3.070.002,59 kn je djelomično osnovano za iznos od 2.185.398,38 kn, dok je neosnovano za iznos od 884.604,21 kn. Naime, tužitelj je kao davatelj leasinga, sklopio sa tuženikom, kao primateljem leasinga, naprijed navedene ugovore dana 7. veljače i 22. svibnja 2013. temeljem kojih je dao tuženiku na korištenje objekte leasinga. Međutim, kako tuženik nije uredno ispunjavao ugovorne obveze, to je tužitelj sve ugovore raskinuo s danom 7.srpnja 2015. i o tome obavijestio tuženika.

5. Do dana raskida ugovora dospjela je tužiteljeva tražbina u iznosu od 899.009,88 kn, a nakon raskida ugovora dospjela je na naplatu cjelokupna preostala tražbina u iznosu od 3.097.627,05 kn na ime buduće glavnice po ugovorima. U obavijesti o raskidima od tuženika je zatraženo vraćanje objekta leasinga tužitelju, te je izričito navedeno da će se tek po izvršenom povratu i prodaji objekta leasinga sastaviti konačni obračun koji će se dostaviti tuženiku kao primatelju leasinga. Tužitelj je posredstvom društva Proxima Centauri d.o.o., Zagreb, preuzeo objekte leasinga dana 28. srpnja 2015. Prijavljena tražbina u iznosu od 3.996.636,93 kn bila je evidentirana u poslovnim knjigama tužitelja na način da prva stavka te tražbine predstavlja dospjelu neplaćenu tražbinu do dana raskida ugovora, odnosno otvaranja stečaja nad tuženikom i to u iznosu od 899.009,88 kn, dok drugu stavku te tražbine predstavlja buduća glavnica u iznosu od 3.097.627,05 kn.

6. Stečajni upravitelj je priznao dio tražbine u iznosu od 926.634,34 kn. Tužitelj pretpostavlja da se priznati dio tražbine odnosi na opisanu prvu stavku tražbine. Oспорavanje je obrazloženo tim da je tužitelj preuzeo objekt leasinga, time da je vrijednost preuzetih objekata jednaka visini osporenog dijela tražbine.

7. Međutim, tužitelj ističe da preuzimanjem objekta leasinga, nije ni djelomično namirio svoju tražbinu, već je samo time došao u posjed objekta leasinga. Tužitelj je uspio, i to tek nakon prijave svoje tražbine, prodati objekte leasinga i to dio svoje tražbine prema tuženiku, time je tužitelj samo djelomično namirio svoju tražbinu te je ostao nenamiren za iznos od 884.604,21 kn. Stoga se predlaže sudu donijeti presudu sadržaja pobliže navedenog u izreci.

8. Pred ovim sudom zaprimljen je 6.kolovoza 2016. tuženikov odgovor na tužbu.

9. Tuženik u svom odgovoru na tužbu u bitnom ističe da je nad njim otvoren stečajni postupak koji se pred ovim sudom vodi pod brojem St-45/15 rješenjem od 18.studenog 2015. Tužitelj je prijavio tražbinu u iznosu od 3.966.636,93 kn, a koju je stečajni upravitelj osporio u iznosu od 3.070.002,59 kn.

10. Iz samog navoda tužbe proizlazi da je predmetno osporavanje tražbine bilo osnovano, budući da tužitelj i sam navodi da podnosi tužbu za iznos od 899.009,88 kn. Tuženik smatra da je osporena tražbina neosnovana i u dijelu u kojem je podnesena ova tužba. Tuženik prvenstveno ističe kako je tužitelj sam izvršio obračune, kao i konačni obračun, a pri tom nije obrazložio način obračuna, niti je isti dostavio tuženiku na odobrenje. Slijedom navedenog, prema računovodstvu tuženika i njegovim poslovnim knjigama, isti nema dugovanja prema tužitelju s citiranog osnova.

11. Nadalje, tuženik ističe kako je tužitelj izvršio povrat objekta leasinga, te je vrijednost tih objekata leasinga upravo jednaka visini osporenog dijela tražbine. Prema saznanju tuženika, navedeni objekti leasinga imaju vrijednost upravo u visini osporene tražbine, pa je slijedom navedenog tužitelj namiren u tom dijelu. Također se prigovara zahtjevu za naplatom troška kao neosnovanom, jer nije popisan u skladu s Odvjetničkom tarifom.

12. Presudom ovog suda poslovni broj P-149/16 od 14. rujna 2017. sud je utvrdio osnovanim tužiteljevu tražbinu osporenu u drugom višem isplatnom redu u iznosu od 702.830,70 kn, dok je odbio tužbeni zahtjev u dijelu koji se traže utvrditi osnovanom tražbinu tužitelja prema tuženiku u drugom isplatnom redu u iznosu od 181.873,51 kn. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ- 6507/2017 od 21. listopada 2020. ukinuta je presuda ovog suda poslovni broj P-149/2016 od 14. rujna 2017. i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

13. Pred ovim sudom zaprimljen je 12. veljače 2021. podnesak tužitelja u kojem je tužitelj detaljno, za svaki ugovor, naveo kolika je dospjela tražbina do raskida ugovora, koji se dio odnosi na učešće, koji na administrativne troškove, koji na interkalarne kamate, koji na 29. leasing rata, koji na opomene, koji na zatezne kamate, zatim koliki je plaćeni iznos, kolika je ukupno neplaćena dospjela tražbina do raskida ugovora te kolika je nedospjela tražbina, kolika je tražbina bez PDV-a. Na ročištu održanom 22. ožujka 2021. tuženik se opreza radi usprotivio svim navodima iz tužiteljevog podneska od 12. veljače 2021.

14. U ponovljenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u isprave priložene spisu te vještvo vještaka financijske struke.

15. Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

16. Među strankama nisu sporne slijedeće činjenice:

- da su između tužitelja i tuženika zaključeni Ugovori o financijskom leasingu broj 40467/13 zaključen dana 7. veljače 2013., broj 40468/13 zaključen dana 7. veljače 2013., broj 40469/13 zaključen dana 7. veljače 2013., broj 40470/13 zaključen dana 7. veljače 2013. i broj 41885/13 zaključen dana 22. svibnja 2013.;
- da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda poslovni broj St-45/15 od 18. veljače 2016.;
- da je tužitelj prijavio tražbinu u stečajnom postupku nad tuženikom u iznosu od 3.996.636,93 kn;
- da je rješenjem ovog suda broj 14 St-45/15 od 18. veljače 2016. tužiteljeva tražbina prijavljena u iznosu od 3.996.636,93 kn, priznata u iznosu od 926.634,34 kn, a osporena u iznosu od 3.070.002,59 kn, sve u drugom višem isplatnom redu;
- da je tužitelj raskinuo Ugovor o financijskom leasingu temeljem Obavijesti od 7. srpnja 2015.;
- da je tvrtka Proxima Centauri d.o.o. preuzela objekte leasinga;
- da je tužitelj prodao objekte leasinga.

17. Uvidom u Ugovore o financijskom leasingu proizlazi da su isti zaključeni između tužitelja kao davatelja leasinga i tuženika kao primatelja leasinga, dok su objekti leasinga rovokopač na kotačima Liebherr A-904C Litronic godina proizvodnje 2012, hidraulični čekić Hammer typ Montabert BRH 501 godina proizvodnje 2012, utovarivač na kotačima Liebherr L-542 2PLUSI, godina proizvodnje 2013, hidraulični bager na kotačima Liebherr A924C IND, godina proizvodnje 2011, hidraulični bager na kotačima Liebherr A924C IND, godina proizvodnje 2012. Sastavni do predmetnih Ugovora čine tužiteljevi Opći uvjeti ugovora o financijskom leasingu.

18. Ugovori o leasingu su raskinuti temeljem tužiteljeve Obavijesti od 7. srpnja 2015., koju je tuženik zaprimio 14. srpnja 2015. i kojim je pozvan dostaviti objekte leasinga. Objekti leasinga su preuzeti dana 28. srpnja 2015., što proizlazi iz zapisnika o preuzimanju i potvrdi o preuzimanju (list spisa 34 do 43).

19. Dana 25. veljače 2016. tužitelj je obavijestio tuženika da je djelomično namirio svoju tražbinu jer je objekte leasinga prodao za ukupan iznos od 310.000,00 Eura. Za svaki od Ugovora, tužitelj je naveo koliko je potraživanje po ugovoru, kolika je vrijednost neto prodaje objekta leasinga, koliko iznose troškovi, te koliki je preostali dug.

20. Temeljem odredbe članka 45. stavak 1. Zakona o leasingu (Narodne novine 135/06, 141/13) koji se ima primijeniti u konkretnom slučaju, propisano je da ako je primatelj leasinga dva uzastopna roka u zakašnjenju s plaćanjem naknade, da davatelj leasinga može raskinuti ugovor o leasingu i ima pravo na iznos dužne naknade i ostale tražbine iz ugovora o leasingu.

21. Zakon je propisao što mora sadržavati ugovor o leasingu u odredbi članka 36., a jedna od odredbi koju ugovor mora sadržavati odnosi se na razloge i uvjete prijevremenog prestanka ugovora.

22. Kako je već navedeno, sastavni dio Ugovora o leasingu čine Opći uvjeti ugovora o financijskom leasingu, a kojima je u članku 12. reguliran prijevremeni raskid ugovora o leasingu do kojeg dolazi, između ostalog, ako primatelj leasinga kasni s plaćanjem dvije uzastopne rate, što je nesporno slučaj u ovom predmetu. U slučaju prijevremenog raskida ugovora davatelj leasinga ima pravo obračunati sve dospjele i nedospjele leasing rate. Tako obračunatom iznosu dodaju se još troškovi, davanja i porezi vezano za raskid ugovora, povrat objekta leasinga, osiguranja, procjene, transport, servis, čuvanje i prodaju, uključujući i sve dodatne troškove. Do visine ovih prava primatelju leasinga se obračunava prihod od prodaje objekta leasinga.

23. Na spornu okolnost visine tražbine tužitelja prema tuženiku provedeno je vještačenje po vještaku financijsko knjigovodstvene struke Jeri Brkanu.

24. Stalni sudski vještak Jere Brkan je u svom vještvu od 20. prosinca 2016. naveo da dospjele obveze do raskida ugovora iznose 5.265.798,03 kn. U ove troškove su ušli učešće, odnosno procjena, administrativni troškovi, interkalarne kamate, dospjele rate, opomene, zatezne kamate. Ukupno je plaćen iznos od 4.429.429,96 kn, te je ostalo neplaćeno dugovanje u iznosu od 836.368,07 kn. Ukupan iznos nedospjele glavnice je 3.856.239,53 kn, dok umanjeње glavnice za PDV iznosi 771.226,48 kn, tako da nedospjela glavnica bez PDV-a iznosi 3.085.013,04 kn. Ostali troškovi koji se odnose na procjenu, povrat i prijevoz iznose 75.963,35 kn, tako da ukupno nedospjelo potraživanje iznosi 3.160.796,39 kn, dok ukupno dosjelo potraživanje iznosi 3.997.344,47 kn, dok procjena vrijednosti iznosi 3.788.000,00 kn, pa stoga razlika za otplatu bez PDV-a iznosi 209.344,47 kn.

25. Vještak je u svom mišljenju zaključno naveo da neplaćena potraživanja tužitelja od strane tuženika po svim Ugovorima na dan raskida, a uzimajući u obzir procijenjenu vrijednost vraćenih objekata leasinga iznosi 209.344,47 kn.

26. Na prijedlog tužitelja provedeno je dopunsko vještačenje koje je dostavljeno ovom sudu 21. ožujka 2017. Temeljem nalaza i mišljenja vještaka ukupne dospjele obveze do raskida ugovora iznose 5.266.168,08 kn, od čega je plaćen iznos od 4.429.429,96 kn, te je neplaćeno dospjelo potraživanje u iznos od 836.738,12 kn. Nedospjelo potraživanje iznosi 3.163.869,44 kn, ukupno potraživanje kako dospjelo, tako i nedospjelo iznosi 4.000.607,56 kn, od čega prodajna vrijednost objekta iznosi 2.371.242,53 kn, tako da ukupna razlika iznosi 1.629.365,04 kn, od čega je priznate tražbine u iznosu od 926.634,34 kn, dok neplaćeni ostatak tražbine iznosi 702.730,70 kn, pa temeljem dopune vještva preostala tražbina tužitelja prema tuženiku iznosi 702.730,70 kn.

27. U konkretnom slučaju osnovno vještvo je uzelo u obzir koliko po svakom ugovoru iznos učešća, kolike su ukupno dospjele obveze do raskida ugovora, koliko je ukupno plaćeno, koliko je neplaćeno dospjelo potraživanje, koliko iznose nedospjele glavnice, koliko iznose ostali troškovi, koliko je ukupno potraživanje

tužitelja, kolika je procijenjena vrijednost objekta leasinga bez PDV-a i kolika je razlika za uplatu.

28. Vezano za dopunsko vještvo vještak je naveo koliko je po svakom ugovoru iznos učešća, kolike su ukupno dospjele obveze do raskida ugovora, koliko je ukupno plaćeno, koliko je neplaćeno dospjelo potraživanje, koliko iznose nedospjele glavnice, koliko iznose ostali troškovi, koliko je ukupno potraživanje tužitelja, kolika je prodajna vrijednost objekta leasinga bez PDV-a i kolika je razlika za uplatu.

29. U predmetnim ugovorima o leasingu je propisano da se od visine troškova oduzima iznos ostvaren prodajom, a ne procjenom objekta leasinga. Stoga je sud u ovom predmetu koristio, kod utvrđivanja visine tužbenog zahtjeva, dopunu vještva i to baš iz razloga što je dopuna vještva uzela u obzir iznos ostvaren prodajom predmetnih objekata leasinga, a koji iznosi su odbijeni od iznosa tužiteljeve tražbine po predmetnim ugovorima.

30. Što se tiče PDV-a ističe se da tužitelj ima pravo obračunati sve dospjele i nedospjele rate leasinga, a kojem se obračunatom iznosu dodaju troškovi davanja i porezi vezano za raskid ugovora. Vještak je u svojoj dopuni vještva (kao i u osnovnom vještvu) vršio umanjenje PDV-a umjesto da na iznos dospjele i nedospjele tražbine obračuna PDV. Tužitelj vrši obračun PDV-a na iznos tražbine od 702.730,70 kn, što predstavlja manji iznos od umanjenja glavnice za PDV. Stoga je sud pozivom na odredbu članka 45. stavak 1. Zakona o leasingu usvojio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se traži utvrditi osnovanom tražbina tužitelja u iznosu od 878.413,37 kn te je u tom dijelu odlučeno kao u izreci pod točkom I presude.

31. Budući da je tužitelj zatražio utvrđenje tražbine u iznosu od 884.604,21 kn, a kako je sud našao da ga pripada iznos od 878.413,37 kn, to je tužitelj odbijen za više traženi iznos od 6.190,84 kn, kako je navedeno u točki II izreke presude.

32. Tužitelj nije uspio u razmjeno neznatnom dijelu zahtjeva, radi čega se odluka o trošku temelji na članka 154. stavak 5. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 70/19 – dalje ZPP) Tužitelju je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14) priznat trošak za sastav tužbe (Tbr. 7. točka 1.) u iznosu od 8.850,00 kn, trošak zastupanja na ročištima od 15. lipnja 2016., 3. ožujka 2017., i 29. svibnja 2017. (Tbr. 9 točka 1) za svako iznos od po 8.850,00 kn, za sastav podneska od 22. veljača 2017., 28. veljače 2017. i 19. svibnja 2017. (Tbr. 8. točka 1.) svaki u iznosu od po 8.850,00 kn, sastav žalbe (Tbr. 10. točka 1.) u iznosu od 3.125,00 kn, trošak sastava odgovora na žalbu (Tbr. 10. točka 1.) u iznosu od 7.030,00 kn, trošak sastava podneska od 12. veljače 2021. (Tbr. 8. točka 1.) u iznosu od 8.850,00 kn, trošak zastupanja na ročištima od 17. veljače 2021. i 22. ožujka 2021. (Tbr. 9. točka 1.) svako u iznosu od po 8.850,00 kn, što sveukupno iznosi 98.655,00 kn. Tužitelju je priznat PDV u iznosu od 24.663,75 kn, trošak pristojbe tužbe u iznosu od 5.000,00 kn, trošak pristojbe presude u iznosu od 5.000,00 kn, trošak predujma dopunskog vještva u iznosu od 2.000,00 kn, trošak pristojbe žalbe u iznosu od 4.420,00 kn, što sveukupno iznosi 139.738,75 kn. Tužitelj je odbijen za više traženi iznos troška od 6.000,00 kn. Tužitelj potražuje predujam za vještačenje u iznosu od 6.000,00 kn

kojeg je bio u obvezi predujmiti i kojeg je uplatio tuženik. Stoga je u odnosu na trošak riješeno kao u točki III izreke.

U Splitu. 13. svibnja 2021.

Sudac

Marija Balić Jurišić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke može se izjaviti žalba. Žalba se podnosi u roku od 8 dana ovom sudu u tri primjerka, a za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dna:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: eb2fa-e77d1

Kontrolni broj: 0955e-c7f84-1bad0

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.